

Lidt det samme så jeg i den måde, giftene blev opfattet på – mængder af gifte – jamen salt er en gift, hvis man får for meget. Men man dør, hvis man får for lidt. Det er igen et spørgsmål om en balance. Iltten, vi alle sammen indånder, var en katastrofe, da den første ilt kom til Jorden. Det ændrede livet på Jorden fuldstændig. Nu kan vi ikke leve uden, men for meget slår os alle sammen ihjel. Og om vandet kan vi sige det samme.

Det er altså ikke egnet til at stille op i almindelige bogholderregnskaber, og derfor tror jeg, det er en blindgyde at køre ud ad, den blindgyde, som også planøkonomien i sidste instans var et udtryk for.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Det er til spørgsmålet om flertalsafgørelser.

Det Radikale Venstre mener ikke, at EU skal blande sig i de enkelte landes skattepolitik, og derfor støtter vi ikke flertalsafgørelser.

Til gengæld håber vi, at mange lande vil tage forbillede i Danmark, sådan som mange lande jo allerede har gjort på miljøområder.

Så er jeg sikker på, at fru Hanne Severinsen vil stille spørgsmålet: Hvad så? Skal Danmark indføre grønne afgifter alligevel? Hvorfor skal vi altid gå foran?

Det skal vi, fordi vi har råd til det, og fordi de grønne afgifter kan være med til at fremme en teknologiudvikling, der på sigt kan gøre os fantastisk konkurrencedygtige, når andre lande finder ud af, måske lidt for sent, at de også er nødt til at gøre noget for at få løst deres miljøproblemer.

Til hr. Niels J. Langkilde kan jeg sige, at så vidt jeg kan vurdere, har hr. Niels J. Langkilde på mange måder forstået, hvad det med det økologiske råderum handler om. Det er fuldstændig rigtigt, at vi jo løbende må justere, hvad vi har af ressourcer inden for det økologiske råderum. Den økologiske budgettering og den økologiske regnskabsaflæggelse skal foregå løbende, præcis på samme måde som det jo altid er sket med de økonomiske regnskaber. Det går op, og det går ned, og i op- og nedgangsprio-der må der tages forskellige forbehold.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg lyttede intenst, da fru Elsebeth Gerner Nielsen gennemgik sin holdning til redegørelsen. En af de ting, jeg noterede mig, var, at enten har De

Radikale bevæget sig over til SF, eller også ligger de på venstre side af SF.

Jeg hørte om benzinen, at det var et af de store problemer, at den var steget. Det kan man jo være for eller imod, men det var mere interessant at få at vide, om det betyder, at fru Elsebeth Gerner Nielsen mener, at vi skal lade benzinpri- serne stige yderligere voldsomt, ligesom SF f.eks. Så ville vi jo kunne se, hvad det fører med sig.

Det andet punkt, jeg godt vil spørge om, er: Man skal forsøge, siger fru Elsebeth Gerner Nielsen, at lade folk få mere lyst til en ændret livsførelse.

Dér, hvor jeg hører det, siger man, at miljøpolitikken skal være mere folkelig. Det er problemet. Hvis den skal være mere folkelig, så vil- le det hjælpe, hvis myndighederne optrådte som én myndighed og ikke en lang række af myndigheder, hvor befolkningen ikke kan finde rundt i, hvem det er, de skal henvende sig til, og hvem der i grunden kommer ud og skal forhandle med dem.

Hvis det var et tilsagn, vi kunne få fra fru Elsebeth Gerner Nielsen om, at vi i dag kunne blive enige om at inddrage f.eks. landmændene, når der skal udpeges områder ude på deres mark, og så gå ud til dem og snakke med dem og spørge: Hvordan får vi det her håndteret?!

Men det ville jo være en ny stil. Det ville være en folkelig stil, og der ville i hvert fald være nogle, der så fik lyst til at være med i det. Det skal vi have frem, og hvis det er det, vi får opbakning til fra den radikale side i dag, så synes jeg, vi er nået et stykke.

(Kort bemærkning).

Niels J. Langkilde (KF):

Jeg vil da lige til debatten om flertalsafgørelserne oplyse, at det rent faktisk i dag er muligt at lave flertalsafgørelser efter EU-reglerne. Der må blot ikke være noget fiskalt sigte i de grønne afgifter. Det er jo det, der er problemet: at man endnu ikke har kunnet konstruere den grønne afgift uden et fiskalt sigte.

Jeg skal da gerne sige, at Det Konservative Folkeparti ikke ønsker at parkere skatteopkrævningsmyndigheden nede i Bruxelles. Det ville få vidtrækkende konsekvenser for vores samfund, er vi bange for. Vi skal i al fald overbevises med meget gode argumenter, inden vi kører med, så dér ligger jeg mere på Det Radikale Venstres linje.